

kun vil skærpe alle Vanskeligheder ved at ægge Samfundsklasserne yderligere mod hinanden. Der tiltrænges et ligevægtigt Arbejde for, at den økonomiske Proces, som vi skal igennem, kan forløbe uden alt for kritiske Udslag, særlig i de Par vanskelige Aar, hvorom det gælder. Det drejer sig herunder først og fremmest om at erkende Krisens Art. Hvad Kronestigningen kræver, er en økonomisk Sammentrækningsproces i Samfundet, en Sammentrækningsproces, der hurtigst muligt omdanner Samfundslivets Kaar fra den halverede Krone til den hele Krone, fra de mange smaa Kroner til de færre, men større Kroner. Under denne smertefulde Proces vil det være umuligt af den enkelte Borger at kræve andet og mere end Bidrag til Opretholdelse af Statens Driftsbalance i snævraste Forstand, det vil være umuligt at gennemføre en Statsformueopsparing i en saadan Tid. Der kræves snarest mulig Løttelse af de offentlige Byrder, der trykker stærkest, og det er Statsbænkaksterne, Kontingenter og de kommunale Skatter. Derfor maa Statsudgifterne bringes i Overensstemmelse med den nye Kroneværdi, og naar yderligere Nedsættelser af Udgifterne skal ske, hvad der vil være nødvendigt, maa det være Beskæringer, der ikke angriber enkelte Samfundsklasser eller forværrer, ved selve Beskæringens Art, den økonomiske Krise. Endvidere er Krisen en Kreditkrise af en særlig Art, og derfor er til syvende og sidst Tilvejebringelse af Kapital til Landet det sikreste Middel. De krisemildnende Midler, som med Held og uden skadelige Bivirkninger kan anvendes, er saadanne, der ikke hjælper eet Erhverv ved at saare andre. Utvivlsomt forestaar der Statsmagten en saare vanskelig Tid, men nu ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, naar Regeringens og Rigsdagens Ansvar mødes med hinanden, er det mit Haab, at begge Statsmagts Faktorer maa erkende, at hver har sit Ansvar, og forstaa, at de begge har et fælles.

Statsministeren (Stærning): Uden at jeg selvfølgelig skal indlade mig paa de forskellige Ordførertaler i Almindelighed, vil jeg gerne af Hensyn til Statens økonomiske Interesse i den Sag, som flere af de ærede Ordførere har omtalt, nemlig Landmandsbanken, gerne straks sige, hvad man ikke synes at have Opmærksomheden henvendt paa, at det, man her lyser efter med Hensyn til en Forberedelse af Land-

mandsbankens fremtidige Stilling, er i fuld Gang.

Som man vil vide efter de Forhandlinger, der fandt Sted her i Rigsdagen kort før forrige Rigsdagssamlings Afslutning, er der optaget Forhandlinger med Bankens Ledelse med Hensyn til dels en Kontrol, dels en Undersøgelse af den Tid, der er forløbet under den nuværende Ledelse, og dels en Forberedelse af en Nyordning, saaledes som det naturligt bør fremgaa under Indflydelse af de Oplysninger, som en Undersøgelse er i Stand til at give. Denne Kontrol og dette forberedende Arbejde udføres foreløbig dels af en Dommer, en Generaldirektør og en Departementschef og dels af et af Bankens Ledelse nedsat Regnskabsudvalg, der staar i Forbindelse med eller dog bevarer Forbindelsen med de 3 af Ministeriet udnævnte Embedsmænd, som altsaa faar Oplysninger, hvis der bliver Tale om, at Banken med Statens Garanti skal ind i et nyt, større Engagement, og som undersøger de Engagementer, paa hvilke Afskrivinger er foretaget, altsaa den Side, som vender mod Spørgsmaalet om, hvorfor vi fik den store Overraskelse alle sammen i Februar Maaned, da en mægtig, en større Millionafskrivning end ventet erklæredes nødvendig. I Sammenhæng med dette Undersøgelingsarbejde drøfter de tre af Ministeriet udnævnte Embedsmænd altsaa, hvilke Planer til en Nyordning de paa Grundlag af deres Erfaringer maatte anse for formaalstjenlige. Derefter skal, saaledes som det i Dag af en Ordfører er nævnt, efter et af Folketinget udtrykt Ønske, der findes i Betænkningen, som blev afgivet i første Del af Aaret, Banker og Erhverv have Lejlighed til at deltage i Forhandling om den fremtidige Ordning, men jeg maa gaa ud fra, at den høje Rigsdag er enig med mig om, at det kunde ikke være Meningen, at Bankens Konkurrenter skulde foretage Undersøgelserne. De skal deltage i Forhandlingen om den Nyordning, som maa komme paa Basis af den Undersøgelse, som nu først finder Sted. Men alt dette vil naturligvis blive fremskyndet saa meget som muligt, og jeg tror, at man, efter at have faaet at vide, at dette Arbejde er i fuld Gang, vilde tjene Statskassens Interesser bedst ved ikke i videre Omfang nu at beskæftige sig med Landmandsbankens Anliggender ved denne Lejlighed.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.